

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16763-09-21 מוטיעי נ' ספציק-ריבק ואח'

מספר בקשה: 9

לפני כבוד השופט עדי הדר

מרדכי מוטיעי

התובע:

נגד

הנתבעות:

1. עו"ד לימור ספציק-ריבק
2. עו"ד טל יבור

פסק דין

לפני ביהמ"ש בקשת הנתבעות לסלק התביעה נגדן על הסף.

טענות התובע

1. התובע הגיש ביום 12.9.21 כתב תביעה בו ייחס לנתבעות, עורכות דין מטעם עיריית אשדוד, ביצוע עוולה של לשון הרע נגדו.

לטענת התובע, ביום 18.4.21 הגיעו פקחי עיריית אשדוד לעסקו, ובמסגרת ביקורם בנכס גרמו להתקהלות והחלו צעקות כלפיי עובדת החנות. עוד טען, שהם רצו להשליך 2 שולחנות ו-4 כסאות וכן אדנית מעץ.

עוד טען, שעל פי מצלמות האבטחה ושיחה מוקלטת הסביר לפקחית כי יש פנייה לשים כסאות ושולחנות ולאחר מכן הגיע פקח בשם שמעון אדרי ונתן אישור בע"פ על זה ואמר כי בגלל משבר הקורונה לא גובים על זה ארנונה עכשיו. הפקח אדרי אמר שהאישור ישלח לאחר מכן לבית העסק.

עוד טען, שהכל התחיל מזה שהשכן שלו הזמין פקח בשם אסף ואחרי זה הגיעה הפקחית מלכי וגרמה להתקהלות של העוברים ושבים ובכך נגרם נזק לבית העסק שהעוברים ושבים הינם לקוחות של בית העסק ועכשיו העסק סגור. תוך יומיים הגיעו 10 פקחים ושוטרים ופירקו את כל הכסאות והשולחנות והאדנית עץ ודשא סינטטי.

עוד טען, כי הגיש תביעות בבית המשפט באשדוד נגד העירייה ונגד כל מי שאחראי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16763-09-21 מוטיעי נ' ספציק-ריבק ואח'

עוד טען, שהנתבעות הגישו כתב הגנה שקרי ביק 753-05-21 בתאריך 12.7.21 שנכתב על ידי עו"ד חופית, שהן יכולות היו למנוע את זה אם הן לא היו מגישות אותו והן לקחו אחריות שהן קראו את זה והגישו את זה וזה פגע בשם שלו ובעסק שלו.

עוד טען, כי הנתבעות שלחו מכתבים למשרדים שונים בעירייה למשרד עורכי דין וכל הנתבעים בתיקים האחרים אומרים שהעסק שלי לא חוקי אין לו רישיון עסק וכל מה שהיה עם אישור והיה מתחת לגג של החנות שלו בכניסה לעסק של ספקים ושם היה עם אישור משרד הבריאות ויועץ מזון מחלקת עסקים בעיריית אשדוד.

התובע טען, כי על הנתבעות לפצותו מכוח אחריותן הישירה ו/או העקיפה ללשון הרע שנכתב בכתב ההגנה.

טענות הנתבעות

2. הנתבעות הגישו ביום 15.12.21 כתב הגנה בו טענו כי יש לסלק התביעה על הסף שכן הפרסומים המיוחסים להן, כתבי הגנה שהגישו בשם מרשיהם, הינם בגדר פרסום מותר על פי סעיף 13 (5) בחוק איסור לשון הרע התשכ"ה - 1965.

דיון והכרעה

3. ביהמ"ש קבע ביום 8.2.22 כי לכתב התביעה לא צורף פרסום ע"י הנתבעות המהווה לשון הרע.

4. ביהמ"ש הוסיף וקבע כי ככל שהתובע מייחס לכתב ההגנה המוזכר בסעיף 10 לכתב התביעה לשון הרע כבר נקבע בפסיקה שכתב הגנה הינו פרסום מותר. לכן, ביהמ"ש הורה לתובע לנמק עד יום 20.2.22 מדוע לא ימחק כתב התביעה.

5. ביום 20.2.22 התובע הגיש תגובתו. התובע טען בתגובה כי הנתבעות ייצרו נגדו "קמפיין". הוא מצוין בסעיף 6 לתגובתו "אמירות שקריות ופרסום עובדות כוזבות אם בעל פה ואם בכתב".

6. התובע מפנה מסעיף 8 לתגובתו לכתב אישום שהוגש נגדו שכולל לטענתו עובדות שקריות. בסעיף 10 הוא טוען שפקחים סיפרו כי הוגש כתב אישום והוא סוג של עבריון. התובע אינו מייחס לנתבעות את האמירות בעל פה, אלא לפקחים וגם אם הפקחים היו נתבעים כאן, אין ציטוט מדויק של הדברים ש"סיפרו". כאמור לעיל, הפקחים אינם נתבעים ולכן גם אם,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16763-09-21 מוטיעי נ' ספציק-ריבק ואח'

בהתאם לסעיף 11 לתגובתו, יעידו עדים לגבי הדברים שסיפרו הפקחים, אין בכך כדי לייחס לנתבעות אחריות לביצוע עוולת לשון הרע.

7. מסעיף 13 לתגובה התובע מפנה לכתב הגנה שהגישו הנתבעות בשם מרשתן.

8. מסעיף 16 לתגובה, התובע מפנה למזכר שכתבה גב' אניגר שאף היא, כמו הפקחים, אינה נתבעת כאן.

9. בסעיף 19 לתגובה, התובע טוען כי היה על הנתבעות לבחון את המסמכים בטרם הגישו כתב ההגנה בשם מרשתן ולא לטעון טענות עובדתיות שאינן נכונות.

10. בסעיף 25 לתגובה, התובע מלין על העברת כתב האישום לנתבעים בהליך בבית המשפט באשדוד.

11. התובע ביקש לא לסלק התביעה על הסף, אלא לקבוע מועד לדיון שכן הוא מבקש שביהמ"ש ישמע עמדתו ויתרשם ממנו פנים אל פנים.

12. ביהמ"ש קובע כי מהתגובה עולה שאין בכתב התביעה ציטוט של דברים שאמרו הנתבעות בעניינו בעל פה, והפרסומים המיוחסים להן הם כתב אישום וכתב הגנה שהגישו בשם מרשיהם. כאמור לעיל בהחלטה קודמת של ביהמ"ש, כתב הגנה, כמו גם כתב אישום, הינם פרסום מותר.

13. מכאן שאין בכתב התביעה כדי לבסס אחריות לעוולת לשון הרע ואין צורך לשמוע ראיות כדי לקבוע זאת.

14. לעניין זה ביהמ"ש מפנה לרע"א 23371-11-21 לוי נ' אורדן ואח' שם נקבע כלהלן:
"אמצעי של סילוק תביעה על הסף נשמר למקרים חריגים שבהם ברור כי אין אפשרות שהתובע יוכל להוכיח בסופו של ההליך את תביעתו. ראה לעניין זה: ע"א 5634/05 צוקית הכרמל פרויקטים בע"מ נ' מיכה צח חברה לקבלנות כללית בע"מ [פורסם בנבו] (4.6.07)."

ב. כאשר קיימת שאלה משפטית שאינה מצריכה בירור עובדתי כלל, והכרעה בשאלה תוכל להביא לסיום התדיינות בתביעה ובכך לחסוך מהצדדים ובית משפט משאבים ניכרים, כי אז צריך בית משפט לדון בעניין כטענה מקדמית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16763-09-21 מוטיעי נ' ספציק-ריבק ואח'

ראה לעניין זה: רע"א 3196/18 אגודת מגן דוד אדום בישראל נ' פלונית סעיף 8 [פורסם בנבו] (6.8.18).

במקרה דנן, בית משפט קמא לא נזקק לבירור עובדתי כלשהו על מנת להכריע בבקשה לסילוק על הסף של עילת לשון הרע בנוגע לדברים שעו"ד אורדן טוען שנאמרו עליו ע"י המבקשים בדיון בערעור בביהמ"ש המחוזי.

אף אם נצא מנקודת הנחה שהמבקשים אמרו את הדברים שעו"ד אורדן מייחס להם במסגרת הדיון בערעור, כך שהדברים היו בגדרי "לשון הרע" כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע; גם אז דין התביעה היה להידחות על הסף לאור הוראת סעיף 13 (5) לחוק איסור לשון הרע.

ג. סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע מגדיר "פרסומים מותרים", אשר פרסומם "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי":

סעיף 13 (5) לחוק איסור לשון הרע קובע כי: "לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי... פרסום על ידי שופט, חבר של בית דין דתי, בורר או אדם אחר בעל סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור".

המחלוקת בפסיקה בעניין היקפה של החסינות המוענקת לפרסומי לשון הרע תוך כדי דיון שיפוטי, לפי סעיף 13 (5) לחוק איסור לשון הרע הוכרעה במסגרת רע"א 1104/07 עו"ד פואד חיר נ' עו"ד עודד גיל [פורסם בנבו] (19.8.09).

ביהמ"ש העליון קבע ברוב דעות, מפי המשנה לנשיאה א' ריבלין, בהסכמת כב' הש' דנציגר, כנגד דעתו החולקת של כב' הש' א' רובינשטיין כי החיסיון המוענק לפרסומי לשון הרע תוך כדי דיון שיפוטי לפי סעיף 13 (5) לחוק איסור לשון הרע הוא חיסיון מוחלט ואין לקרוא לסעיף 13 (5) לחוק סייג הנוגע לתוכן הפרסום, שעניינו בשאלה האם ההתבטאות הדיבתית קשורה לדיון המשפטי ומשרתת אותו או שמא יסודה ברשעות ובזדון.

ביום 10.11.09 נדחתה ע"י כב' הנשיאה דורית ביניש במסגרת דנ"א 7025/09, [פורסם בנבו] עתירה לדיון נוסף בפסק הדין שניתן ברע"א 1104/07 [פורסם בנבו]. והלכת ביהמ"ש העליון ולפיה הגנת סע' 13 (5) היא מוחלטת; היא ההלכה המחייבת לכל הדעות.

15. לענייננו, גם אם ביהמ"ש יניח שכתב האישום וכתב ההגנה כוללים עובדות לא נכונות כטענת התובע, אין בכך כדי להקים עילת תביעה נגד הנתבעות ולכן ביהמ"ש מסלק התביעה על הסף.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16763-09-21 מוטיעי נ' ספציק-ריבק ואח'

16. בשים לב לסכום התביעה בסך של 100,000 ₪, השלב בו ביהמ"ש מסלק התביעה על הסף, והייצוג המשותף של הנתבעות, התובע ישלם לכל אחת מהנתבעות הסך של 7,500 ₪.

ניתן היום, כ' אדר א' תשפ"ב, 21 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

נדי הדר, שופט